

28 ΜΑΪΟΥ 2025

† «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα».

Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Στάς ὁ ἱερεὺς ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πά ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ἡν χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ· «Κύριε, ἐκέκραξα».

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον

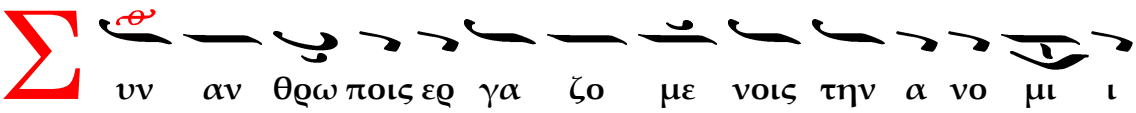
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
 κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
 ου προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ι ε

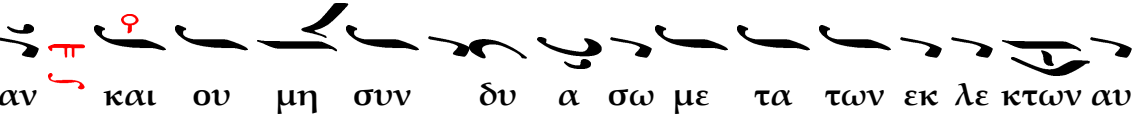
Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
 η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου
 θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

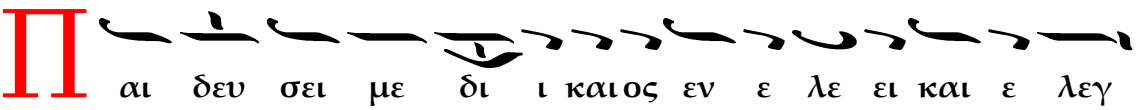
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
 ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

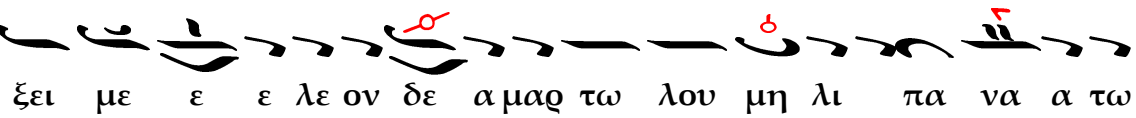
μαρ τι ι αϊς

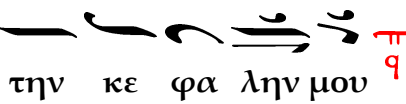
Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

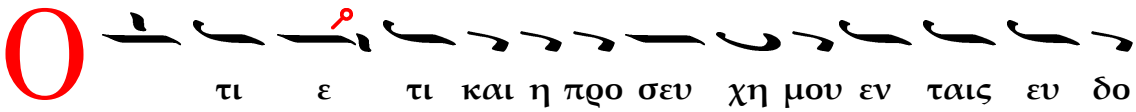
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

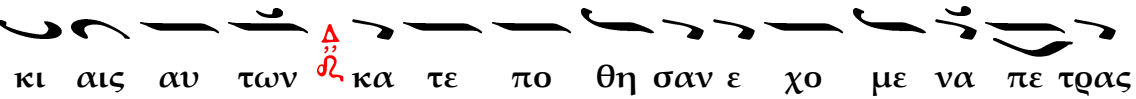
των

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

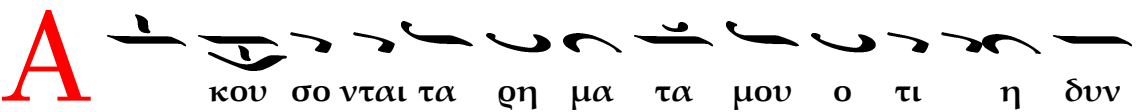
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

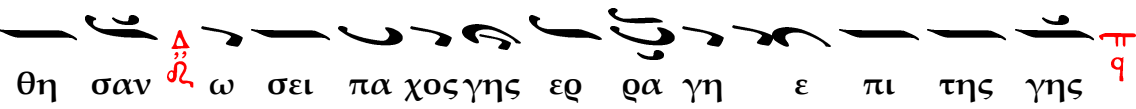
την κε φα λην μου

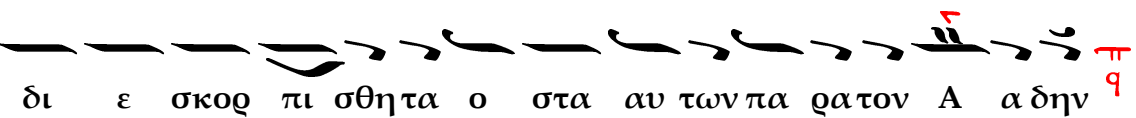
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

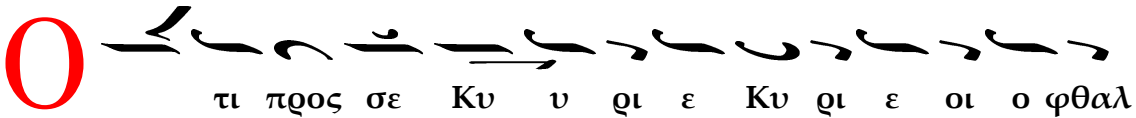
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

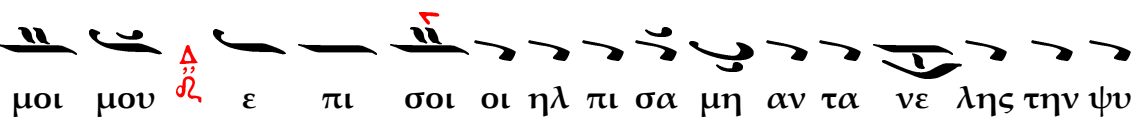
οι κρι ται αυ των

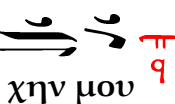
Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^π₉

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^{π 9}

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ 2} συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^{π 9}

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ^{π 9}

P υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ 2} ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^{π 9}

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^{Δ 2} του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^{π 9}

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^{π 9}

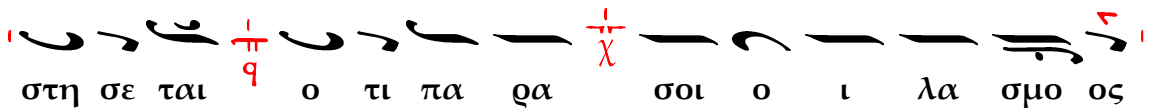
E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^{π 9} Κυ ρι ε Κυ

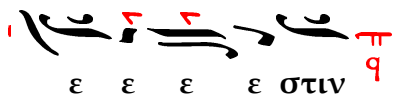
ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου ^{π 9}

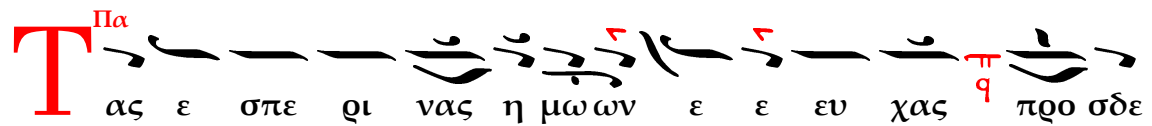
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα ^{Δ 2} εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^{π 9}

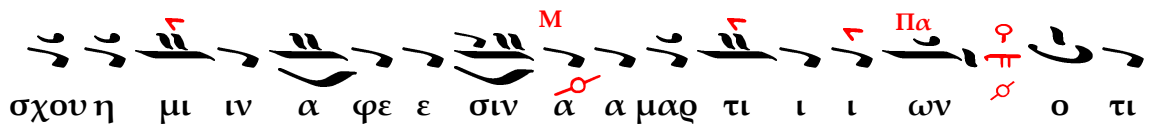
Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε τις υ πο

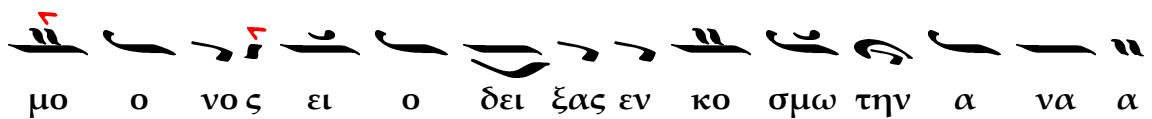
 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

 ε ε ε ε στιν

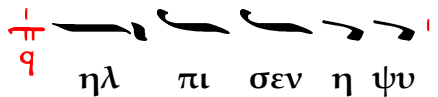
T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χας προ σδε

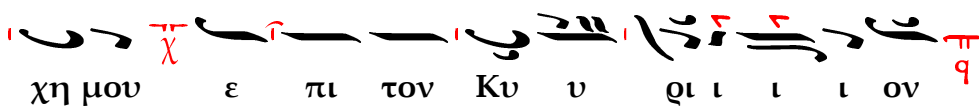
 ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε και πα ρα

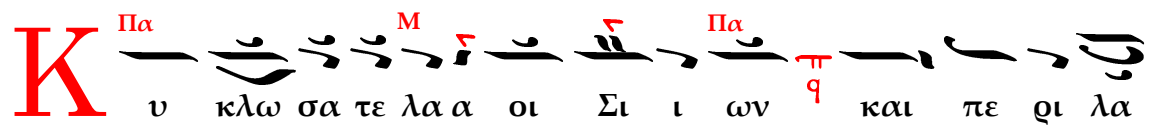
 σχου η μι ιν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ι ων ο τι

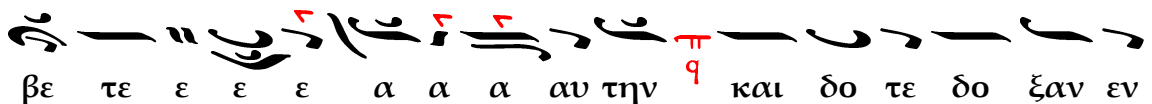
 μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α

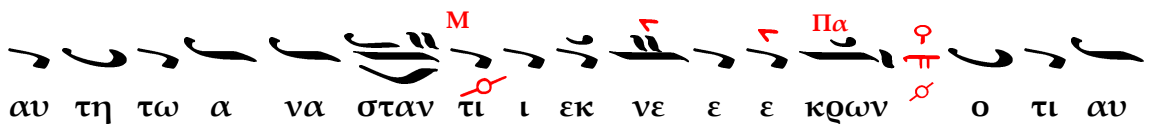
 α α στα α α α σιν

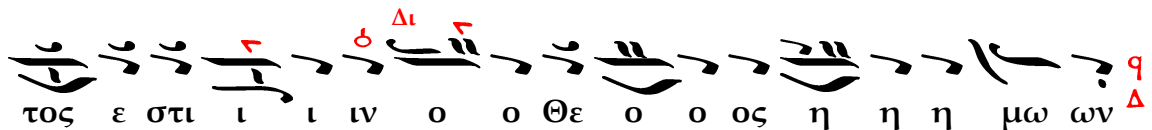
Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

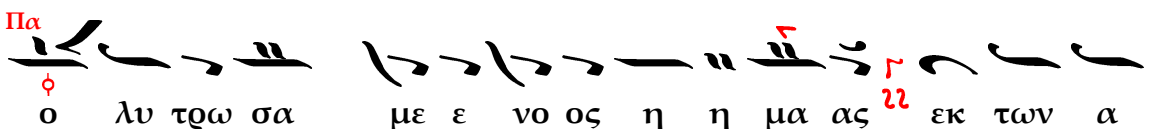
 χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

K^{Πα} υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα

 βε τε ε ε ε α α α αυ την και δο τε δο ξαν εν

 αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ο τι αυ

 τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων

Πα ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α

νο μι ω ών η η η η μων

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

ρι ι ι ι ον

Πα Δ ευ τε λα οι υ μνησω ωμεν και προ σκυ νη σω μεν

Χρι ι στον δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων Α

να α α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε στι ι

ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ο εκ της πλα

νη ης του ε ε εχ θρου τον κο ο ο σμον λυ τρω

σα α α α με ε ε ε νος

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ων α α α αυ του

Ε Πα υ φραν θη τε ου ρα α νοι σαλ πι σα τε τα θε

με λι α τη ης γης βο η η η σαα τε τα α

ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ι δου γαρ

ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

Στίχ. 7'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

^{Πα}
 α α να α α ξ ι ι ι οι δο ξο λο γι αν
 προ σφε ρο ο μεν ²² τη α φα τω σου ε ευ σπλαα
 γχνι ι α Χρι στε ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ^{π 9}
 ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω ^{π 9} και θα να τον α να
 μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α να α
 σταα σιν ²² ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος ^{π 9}

Δόξα. Ὁ αὐτός.

^{Πα}
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^{π 9} και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι ^{π 9}
^{Νη Πα}
 Τ ον τω Πα τρι συ να να αρχον και συ να ι δι ο ον
 Λο ο ο γον ^{π 9} τον εκ Παρ θε νι κης νη δυ ος
 προ ελ θον τα α α α φρα α στως ²² και Σταυ ρον και θα
 να α τον δι η μας εκου σι ως κα τα α δε ξα
^{Μ Πα}
 α α α με ε ε ε νον ^{π 9} και α να σταν τα εν δο ο
 ο ξη υ μνη η σω με εν λε ε ε γο ο ο ον τεσ ^{π 9}
 ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα α σοι ²² ο Σω τηρ των

ψυ χω ω ω ων η η η η μων ^π₉

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α μην ^π₉

Τ^{Πα}ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ωπων

^{Νη Πα}σπα α ρει ει ει σαν ^π₉ και τον Δε σπο τη ην τε ε

κου ου σαν ²² την ε που ρα α α νι ι ι ον

πυ υ υ υ λην ^π₉ υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην

Παρ θε ε ε ε ε νον ^π₉ των Α σω μα τω

ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ^π₉ αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη

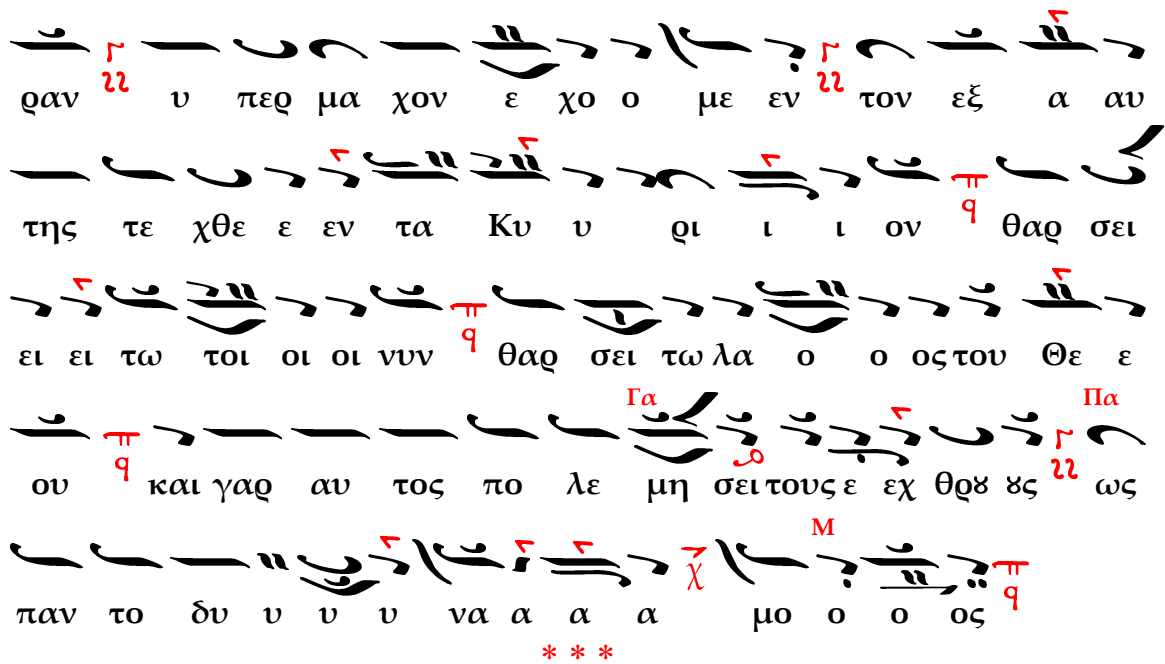
ου ρα α νος ^Δ₂₂ και να ο ος της θε ε ο ο ο ^Μ ^{Πα}

τη η η η τος ^π₉ αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας

κα θε ε λου ου σα ²² ει ρη νη ναν τει ση η ξε ε ²² ^{Δι} ^{Πα}

και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε ^π₉

ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ υ ^Μ ^{Πα}

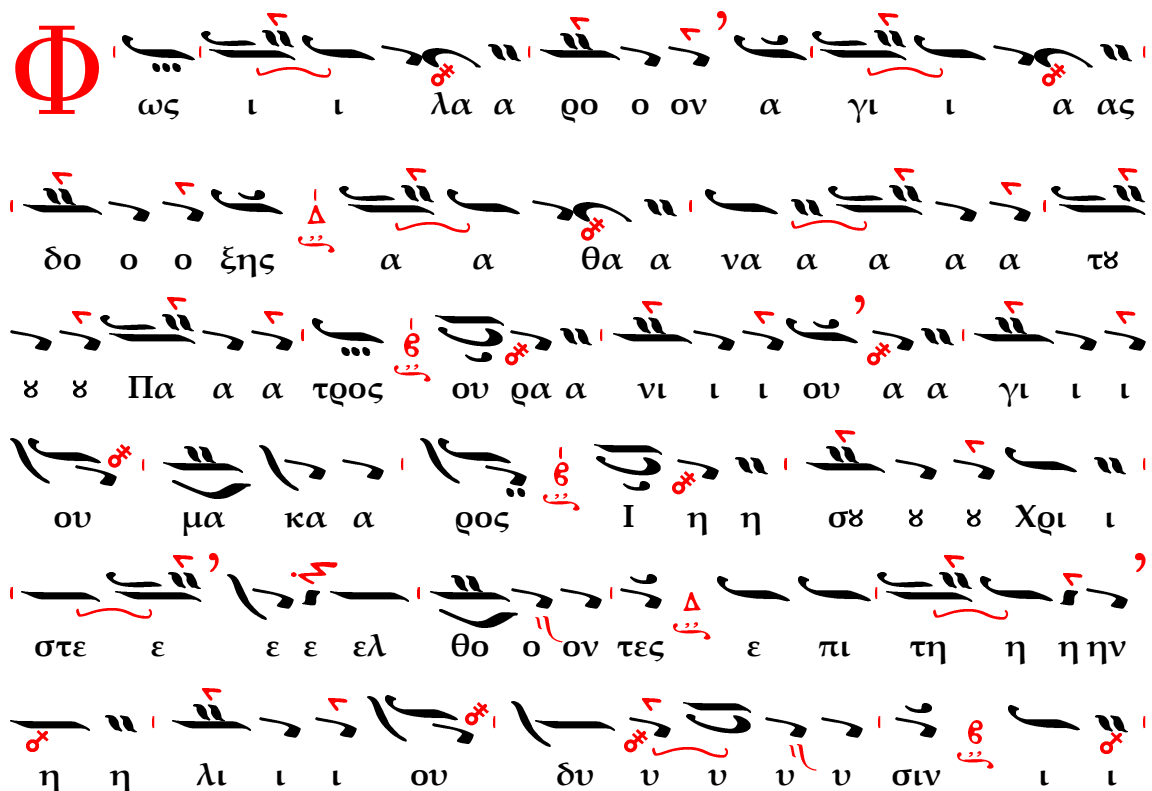

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϝ ϝ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ

ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϝς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

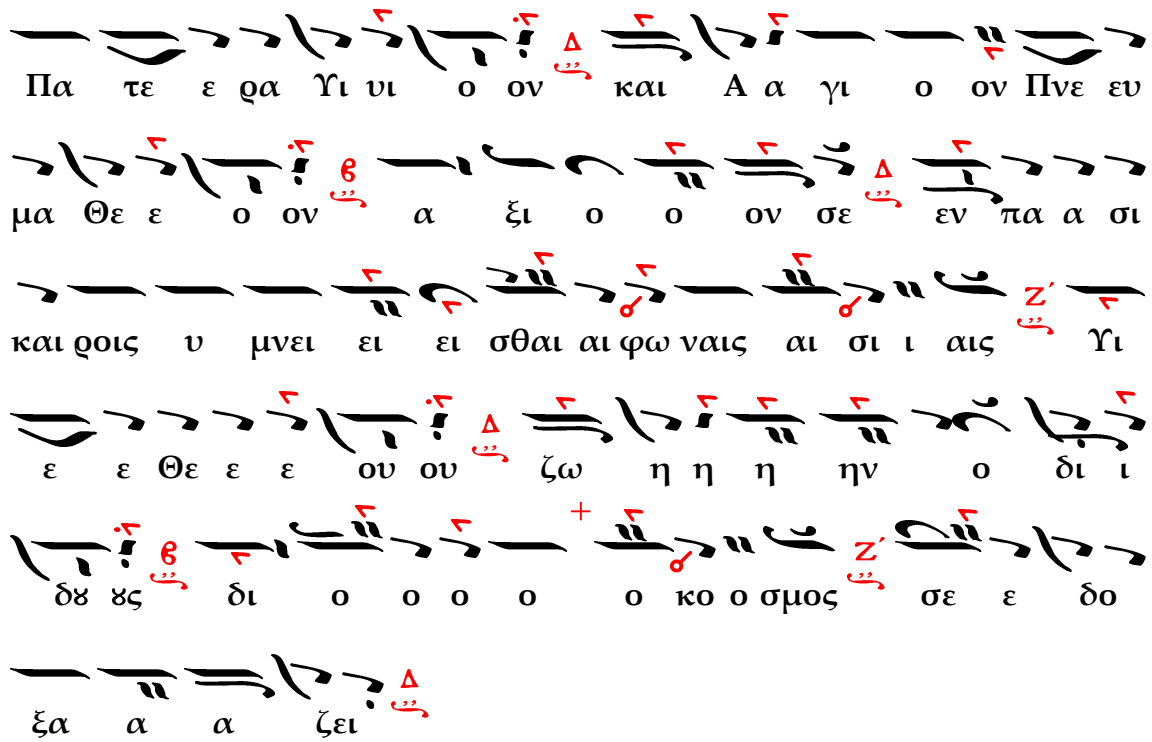
Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

θα να α τϝ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

ου μα καρος Ι η σϝ ϝ Χρι ι ι στε ελ

θο ο ον τες ε πι ι την η λι ϝ δυ υ υ

σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνϝ μεν

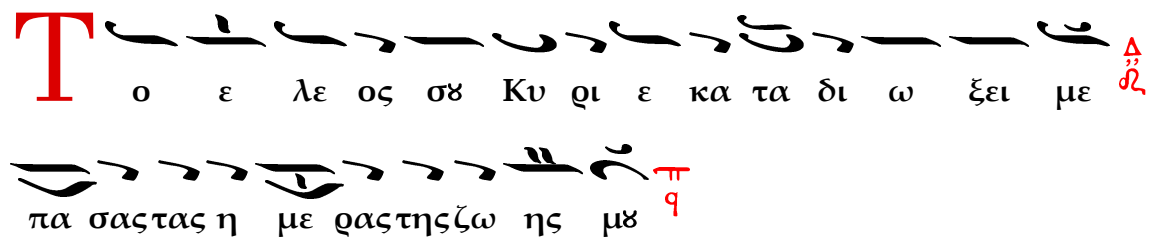
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

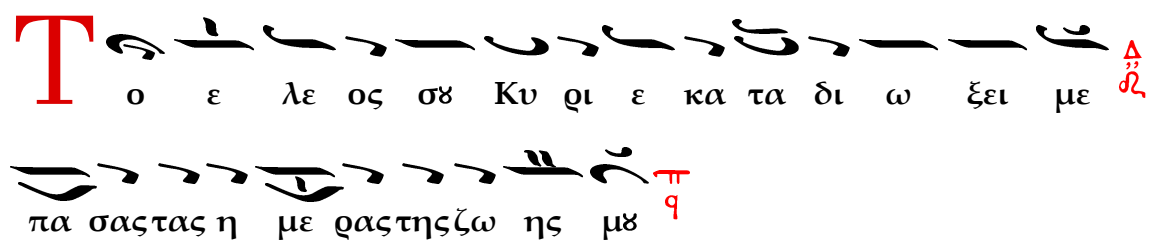
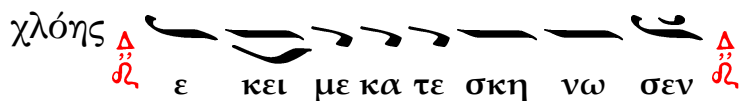
Καὶ ψάλλεται ἐκ γ' τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

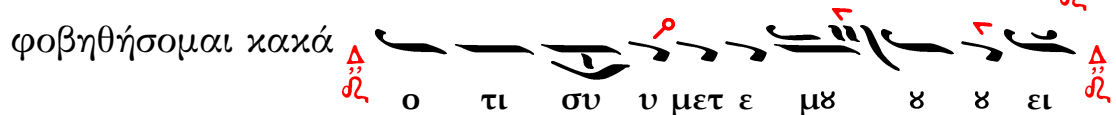
Ἦχος ♯ Πα ρ

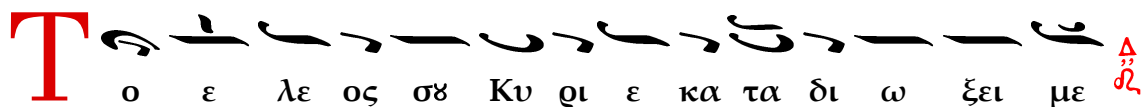

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

 ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

 πα σαστας η με ρασηςζω η ης μ8 8 8

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον

Στιχηρὸν τῆς Ὁκτωήχου.

Ἦχος ♭ Πα ρ

Τ^{Πα} ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ♭ Κε ρ

Χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

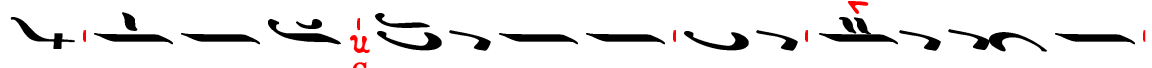
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ^{ν'} ορ θρου βα θε ε
ος ^{ν'} ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^υ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^υ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{Β8} τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{Β8} τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^υ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ τοις αυ
του ου Μαθηταις ^υ

^χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^υ α γαλ λι α ^χ σω με θα ^υ και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^υ

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν'} ω ^υ

 ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

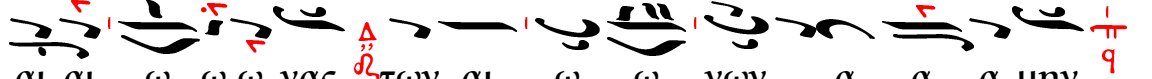
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ

 ξα τε Α πο στο ο ο ο λους

Ἦχος Πά φ

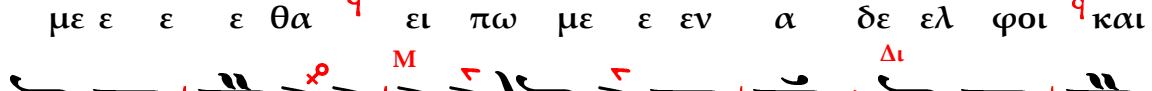

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

 Πνε ευ μα α α τι

 αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τος

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

 να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

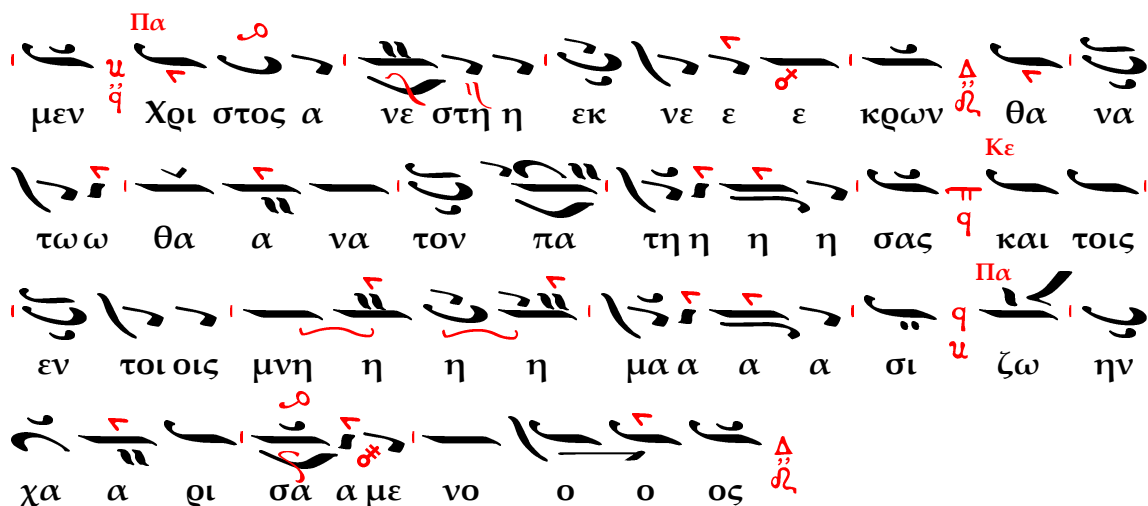
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

 υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

 τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη

 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

* * *

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *